

interview met Leon de Rijke – coach en trainer geloof & werk – over christen zijn op je werk

DE KLOOF TUSSEN ZONDAG EN MAANDAG

DOOR **JOYCE DE JONGH**

„TIJDENS MIJN STUDENTENTIJD WAS IK ENORM GEGROEID IN MIJN GELOOF, IK HAD ZELFS EEN EIGEN CHRISTELIJKE STUDENTENVERENIGING OPGERICHT. EN TOEN GING IK WERKEN BIJ EEN ICT-BEDRIJF, EEN COMPLEET AGNOSTISCHE OMGEVING. IK WAS DE ENIGE CHRISTEN OP TACHTIG COLLEGA'S. WAT EEN OMSCHAKELING! GING IK WEL OF NIET BIDDEN VOOR HET ETEN? MOEST IK GESPREKKEN OVER HET GELOOF FORCEREN, OF JUIST NIET? OPNIEUW GROEIDE IK IN MIJN GELOOF, MAAR OP EEN HEEL ANDERE MANIER. ONDERTUSSEN MERKTE IK DAT IK NIET DE ENIGE CHRISTEN WAS DIE OP DIT PUNT WORSTELDE.”

Leon de Rijke is nu, naast freelance ICT-projectmanager, coach en trainer op het gebied van geloof en werk. In 2009 besloot hij zijn baan als vestigingsleider op te zeggen en een stichting te beginnen om christenen te helpen hun geloof en werk te verbinden. Leon: „Tijdens een personeelsweekend besloot ik God te vertrouwen dat Hij zou voorzien in wat nodig was, en dat ik die week mijn ontslag zou indienen. Wel vroeg ik God om bevestiging. Twee dagen later kwam de directeur van het bedrijf naar me toe. Onze vestiging werd opgeheven; we werden allemaal ontslagen...” „Veel christenen ervaren een soort kloof tussen werk en kerk, tussen zondag en maandag. Het is bijna alsof we denken dat Gods Geest buiten blijft staan op het moment dat wij ons kantoor binnenstappen. Dat komt mede door de manier waarop wij er als kerken mee omgaan. Ga maar na; van de drie grote prioriteiten in ons leven - gezin, kerk en werk – wordt er vooral over de eerste twee gepreekt. Op het gebied van werk krijgen we nauwelijks toerusting of bemoediging. Als iemand van school komt en gaat werken bij de supermarkt, bidden we maar zelden voor de bediening waarin God zo iemand plaatst. Maar als hij van de Bijbelschool komt, zijn we trots op hem of haar en bidden we wel specifiek om een roeping. Alsof het echte werk in de kerk plaatsvindt. Te laat komen voor een diakonievergadering, omdat je op je werk een taak goed wilde afmaken? Ergens vinden we dat niet kunnen...” In een voorwoord bij het boek ‘Christen op de werkvloer’ schrijft Mike Bickle (directeur van het International House of Prayer): „De overgrote meerderheid van de Kerk bestaat uit mensen met een gewone baan. Ze leiden een druk leven met vaak meer dan veertig werkuren per week, en zijn daardoor onvermijdelijk minder betrokken bij kerkelijke activiteiten. Ze voelen zich vaak tweederangs geestelijke burgers van het koninkrijk van God. En dat heeft tragische gevolgen voor het lichaam van Christus. Zij raken verveeld op geestelijk gebied en onzeker over hun gaven en roeping. Zij hebben het gevoel verloren dat ze een geestelijk doel hebben en dat hun leven zin heeft voor God.”

Volgens Leon is christen zijn op je werk juist enorm belangrijk voor God: „Niet-christenen kunnen bijna elke vorm van het evangelie negeren. Een tractaatje kunnen ze weggooiden, de uitnodiging om mee te gaan naar een kerkdienst afwijzen, een tv-dominee wegzappen. Maar een christen-collega die dag in dag uit zijn werk doet alsof het voor de Heer is en die vol is van de Heilige Geest, kunnen ze niet uitzetten. Christenen brengen meer tijd op hun werk door, dan waar ook. Hun werk is, dag in dag uit, de enige plaats waar niet-christenen kunnen zien wat voor verschil het maakt om christen te zijn. Het kan bijna niet natuurlijker.

Je hoeft niet te zoeken naar mogelijkheden om in contact te komen met niet-christenen, want je hebt al contact. Je hoeft niet krampachtig te zoeken naar overeenkomsten, want die heb je al: je deelt dezelfde baas, dezelfde bedrijfscultuur, dezelfde affiniteit met het product dat jullie leveren, dezelfde roddels, dezelfde spanningen. Dat geeft enorme kansen om te laten zien wat christen-zijn inhoudt. En dat is nodig ook, want er bestaan veel vooroordelen over christenen. Een paar jaar geleden deed de Amerikaanse Barna-groep onderzoek onder niet-christenen, om te zien hoe zij over christenen denken. Het loog er niet om: christenen zijn hypocriet, ongevoelig, veroordelend, opdringerig, homohaters... (cijfers overgenomen uit ‘un-Christian – David Kinnaman – red.). Alleen al dat eerste, dat 82% van de niet-christenen vindt dat christenen hypocriet zijn, als we daar nou eens mee beginnen! Een niet-christelijke, ongetrouwde moeder vertelde bijvoorbeeld dat iedereen in de kerk haar ongevraagd advies gaf over hoe ze haar zoon moest opvoeden – meestal samen met een onuitgesproken afkeuring van het feit dat ze geen man had -, maar ondertussen deden ze het in de opvoeding van hun eigen kinderen ook anders. Ze deden niet wat ze zeiden. Onze daden spreken vaak duidelijker dan onze woorden.”

**82% VAN DE NIET-CHRISTENEN
VINDT DAT CHRISTENEN
HYPOCRIET ZIJN**

ANDERS KIJKEN NAAR JE WERK

„Dat we als christenen zo'n vreemde scheiding aanbrengen tussen werk voor God en 'gewoon' werk, en we zo vaak worstelen met de vraag hoe we ons geloof kunnen uitdragen op het werk, hangt samen met de manier waarop we over werk denken. We zien werk onbewust meer als een noodzakelijk kwaad, een soort straf na de zondeval. De Bijbel spreekt immers over 'in het zweet je brood verdienen, zwoegen bij je werk, dorens, distels...'. Maar werk is al vóór de zondeval aan de mens gegeven. God maakte de mens naar zijn beeld, om heerschappij te voeren over de aarde, om de tuin te bewerken en te bewaken. God zelf werkte ook bij de schepping, en op de zevende dag rustte Hij van zijn werk. Je moet, je mag werk gaan zien als iets dat God heeft gegeven. Jouw dagelijks werk is een manier om over de aarde te heersen en die te bewerken. Ook je werk heeft te maken met roeping. De eerste opdracht is om de aarde onder onze heerschappij te brengen, en dat betreft echt niet alleen het werk van een voorganger, maar ook de 'gewone baan' van de gewone christen in een gewone maatschappij. Werk is niet bedoeld om je 'echte bediening' – iets in de kerk - te financieren. Je baan, je werk, is je bediening! Voor sommige christenen is het een nieuwe gedachte dat er een relatie is tussen geloof en werk. Het is nooit bij ze opgekomen om vroeger naar kantoor te gaan en te bidden

voor collega's, voor het bedrijf, voor de sfeer op kantoor, voor eventuele conflicten, voor de ontmoetingen en telefoongesprekken van die dag. We bidden wel voor de kinderen ergens in een ver land, omdat onze zendingswerker daar werkt, maar niet voor de kinderen van onze collega's. Gelukkig zijn er veranderingen te zien. Er komen steeds meer bidstonden voor christelijke medewerkers (op www.bedrijfsgebed.nl staan er honderden geregistreerd), en Alpha-cursussen voor het bedrijfsleven. Uit onderzoek blijkt dat hooguit 2% van de christenen echt is geroepen om binnen de Kerk te dienen, en 98% buiten de kerk. Wij denken bij 'werken voor God' aan een voorganger, oudste, zending of aanbiddingsleider. Maar 'werken voor God' doe je juist buiten de Kerk – en in de Kerk hoor je daarvoor te worden toegerust. Ik zie dit vreemde onderscheid als een grote nood op het gebied van werk, maar je kunt het ook toepassen op andere terreinen, voor je lidmaatschap van de sportclub, voor je moeder-zijn in het gezin. Het gaat om je hele leven."

ANDERS KIJKEN NAAR JE COLLEGA'S

„Dit besef is belangrijker dan je denkt. Als jij gelooft in wat je doet, en je gelooft dat God daar achter staat, dan ontstaat er een nieuw gevoel van verantwoordelijkheid en roeping voor wat je doet. En dan ga je ook je geloof anders uitdragen. Wij denken daarbij vaak alleen aan 'spreken over', aan mensen zover krijgen dat ze het zondaarsgebed bidden. Maar je geloof uitdragen is ook gewoon: je werk doen alsof het voor de Heer is. Het is de mensen liefhebben, koffie voor iemand halen. Daarmee laat je zien wat het betekent om met God te leven. Natuurlijk zijn goede gesprekken nodig om de rol van het geloof in jouw leven toe te lichten, en anderen daarin uit te dagen. Maar leven met God gaat niet alleen om redding vanuit de zonde. Volgens mij is zonde niet het probleem. Zonde is de óorzaak van het probleem. Het echte probleem is de verbroken relatie met God. Het goede nieuws is niet 'jij bent een zondaar, en je moet je bekeren, want anders...' maar: Jezus heeft voor jou betaald, er is weer een relatie mogelijk met de Vader." En die relatie, dat evangelie, dat draag je uit door het vóór te leven. De woorden van Assisi - verkondig het evangelie, desnoods met woorden – zijn ontzettend van toepassing op je werk. Het kan best zijn dat je ergens al een jaar werkt, voor het eindelijk eens over geloof gaat. Die gesprekken zijn onmisbaar, het evangelie is namelijk tegenstrijdig aan alles wat mensen logischerwijs kunnen bedenken. Maar het gaat er niet in de eerste plaats om dat jij je boodschap kunt droppen. Je laat al heel veel zien van het leven met God door je houding in je werk, door de manier waarop je omgaat met lastige situaties, door wat je wel of niet doet, door genade die je hebt met collega's. Daardoor komen vanzelf vragen. Daar bid je tenslotte ook voor, dat die gesprekken komen! Misschien voelt het heel vrijblijvend, maar wat is het doel

dat God met mensen heeft? Dat ze Hem kennen. En dus wil jij dat mensen ontdekken hoe God is. Maar kunnen ze dat niet het beste doordat ze jou leren kennen? Ons doel is vaak dat we mensen tot bekering willen brengen. Zo staan we ook ons in werk: we zijn hier om anderen te vertellen over Jezus en ze tot geloof te brengen. Maar dat doel is te eenzijdig. Je doel moet zijn: mensen liefhebben. We plaatsen het Grootste gebod – God liefhebben boven alles, en de naaste als onszelf - binnen de Grote Opdracht: mensen tot discipelen maken. We willen onze collega's liefhebben, want dan kunnen we ze over Jezus vertellen. Maar dat is de verkeerde volgorde. We

**WERK IS NIET BEDOELD OM JE
'ECHTE BEDIENING' – IETS IN DE KERK -
TE FINANCIEREN. JE BAAN, JE WERK,
IS JE BEDIENING!**

moeten ze eerst onvoorwaardelijk liefhebben, of ze nu wel of niet tot geloof komen. Dat doet God ook. Je collega's zijn geen doelwit om te bekeren, maar schepselen van God die jij mag liefhebben. Dat is de Grootste opdracht. En daarbinnen valt Jezus' opdracht om mensen te leren Hem te volgen, zijn discipel te worden. De vraag over christen-zijn op je werk, kun je gemakkelijk beantwoorden met allerlei 'doe-dingen', maar het gaat in de eerste plaats om 'zijn'. We zoeken naar praktische dingen, trucjes, snelle maniertjes - en die zijn er ook wel - maar het begint met je identiteit. Je bent een nieuwe schepping in Christus. Als jij je die nieuwe identiteit eigen maakt, dan ga je vanzelf dingen doen die daaruit voortkomen. Je bent een zoon of dochter van God. Ga vanuit dat besef leven, dan gaan er dingen veranderen. Dan ga je anders denken, anders doen. Dan ga je anders kijken naar je collega's, niet als mensen die niet doen wat jij wil, als vloekende rotzakken, maar als mensen die God liefheeft, en die jij ook mag liefhebben."

AANBEVOLEN MATERIAAL

HELP! HET IS WEER MAANDAG

– christen-zijn op je werk- Eddy de Pender

YES! 'T IS WEER MAANDAG

– Christen zijn op je werkplek – Mark Greene

DILEMMA'S OP JE WERK – christen zijn op de werkvloer – Peter Schalk

MODERNE KONINGEN – J.S. Garfield en H.R. Eberle

CHRISTEN OP DE WERKVLOER – ontdekt Gods bedoeling met het bedrijfsleven – Robert Fraser

Op de website van Leon de Rijke staan nog meer tips en inspiratie: www.gelooftinjewerk.nl